

شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ • ۱۴۴۴ شوال ۲۹ • 20 May 2023

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۲۷

روزنامه

۲۷

روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	هنرمند	۳	۱۱/۱
۲	بشارت نو	۲	۷/۴
۳	۱۹ دی	۱	۳/۷
۴	آرمان ملی	۱	۳/۷
۵	اصفهان امروز	۱	۳/۷
۶	اطلاعات	۱	۳/۷
۷	آفتاب یزد	۱	۳/۷
۸	افکار	۱	۳/۷
۹	پیام ما	۱	۳/۷
۱۰	جام جم	۱	۳/۷
۱۱	جهان صنعت	۱	۳/۷
۱۲	جوان	۱	۳/۷
۱۳	خوب	۱	۳/۷
۱۴	روزان	۱	۳/۷
۱۵	رویش ملت	۱	۳/۷
۱۶	سایه	۱	۳/۷
۱۷	شرق	۱	۳/۷
۱۸	صدای ملت	۱	۳/۷
۱۹	قدس	۱	۳/۷
۲۰	مهد تمدن	۱	۳/۷
۲۱	نسل فردا	۱	۳/۷
۲۲	هفت صبح	۱	۳/۷
۲۳	همشهری	۱	۳/۷
۲۴	وطن امروز	۱	۳/۷
	جمع کل	۲۷	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	رضا حداد چشم از جهان فرو بست	آرمان ملی
۸	وقتی تصور درستی پیرامون تئاتر آزاد وجود ندارد	آفتاب یزد
۹	برگزاری رپرتوار تئاتر در ۲ بخش صحنه ای و بیرونی با همکاری شهرداری اصفهان	اصفهان امروز
۱۰	رضا حداد کارگردان تئاتر چشم از جهان فرو بست	اطلاعات
۱۱	در «تالار هنر» روی صحنه است؛ همراهی «سیندرلا» با عموهای فیتله ای/ نگاهی جدید به یک قصه آشنا	افکار
۱۲	سعید چنگیزیان «هنگامه» می شود	بشارت نو
۱۳	عده ای بر «موج» سوار و به «اوج» رسیده اند	بشارت نو
۱۴	رضا حداد، کارگردان تئاتر، درگذشت	پیام ما
۱۵	رضا حداد درگذشت	جام جم
۱۶	تئاتر و پرسپولیس عزادار «رضا حداد»	جهان صنعت
۱۷	درگذشت کارگردان تئاتر بر اثر سکته قلبی	جوان
۱۸	رضا حداد نویسنده و کارگردان تئاتر درگذشت	خوب
۱۹	مدیریت تئاتر ایرانشهر همه کاری با این اجرا کرد تا دیده نشود	روزان
۲۰	همراهی «سیندرلا» با عموهای فیتله ای	رویش ملت
۲۱	ارسال ۵۳ اثر به دبیرخانه ششمین جشنواره ملی تئاتر خیابانی شریانی	سایه
۲۲	رضا حداد درگذشت	شرق
۲۳	برگزاری جشنواره تئاتر ملی مرصاد از مرداد ماه ۱۴۰۳	صدای ملت
۲۴	رضا حداد کارگردان تئاتر چشم از جهان فرو بست	قدس
۲۵	میزبانی تبریز از شانزدهمین جشنواره تئاتر رضوی	مهد تمدن
۲۶	رضا حداد درگذشت	نسل فردا
۲۷	پایان عجیب حداد	هفت صبح
۲۸	رضا حداد درگذشت	همشهری
۲۹	حمایت از تئاتر خصوصی یک ضرورت است	هنرمند
۳۰	رضا حداد کارگردان تئاتر چشم از جهان فرو بست	هنرمند
۳۱	هنرمند باید در جستجوی نور و روشنایی باشد	هنرمند
۳۲	رضا حداد، کارگردان تئاتر درگذشت	وطن امروز
۳۳	درگذشت رضا حداد	۱۹ دی

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

رضا حداد چشم از جهان فرو بست

رضا حداد، کارگردان تئاتر ایران در سن ۵۴ سالگی درگذشت. شهرام گیل آبادی رئیس هیات مدیره انجمن صنفی کارگردانان تئاتر ایران گفت: رضا حداد، کارگردان خوب و صاحب سبک تئاتر ایران، سحرگاه جمعه در منزل خود دارفانی را وداع گفت. وی افزود: رضا حداد علاوه بر یک کارگردان خوش فکر، در مدیریت هنری هم به تئاتر کمک های کرد و هر چه در توانش بود برای توسعه تئاتر انجام می داد و مضایقه نمی کرد. گیل آبادی با اشاره به برگزاری شب کارگردانان تئاتر که چندی قبل برگزار شد، بیان داشت: رضا حداد کمک شایانی در برگزاری این مراسم به ما کرد، کمالینکه در تمام برنامه های صنفی همراه ما بود و از تمام امکاناتش برای توسعه هنر و تئاتر ایران بهره می گرفت. رئیس انجمن کارگردانان تئاتر در پایان گفت: ما به عنوان صنف کارگردانان آماده هر گونه همراهی با خانواده این هنرمند برای برگزاری مراسم های مربوط به بدرقه و بزرگداشت، هستیم.

وقتی تصور درستی پیرامون تئاتر آزاد وجود ندارد

احسان کریمی، بازیگر و کارگردان تئاتر درباره وضعیت تئاتر آزاد گفت: این شکل از تئاتر یا به عبارتی تئاتر کمدی شبانه، متأسفانه برخلاف برخی تصورات اشتباه وضعیت چندان مطلوبی ندارد و کار کردن در آن دشوار شده است. وی با رد برخی انتقادات نسبت به کیفیت تئاتر آزاد اظهار کرد: من تحصیل کرده تئاتر هستم و در ابتدای کارم، خودم نیز متصور بودم این شکل از نمایش به لحاظ کیفی استانداردهای لازم را ندارد اما وقتی وارد این حوزه شدم متوجه شدم این شکل از تئاتر بسیار با ارزش است زیرا بر اساس داستان‌های فولکلور ساخته شده و همه مخاطبان با آن ارتباط برقرار می‌کنند. این بازیگر تئاتر ادامه داد: جالب است بدانید تئاتر آزاد همه گونه مخاطبی دارد یعنی هم بیننده عام آن را دوست دارد، هم اینکه قشر تحصیل کرده بیننده این دست تولیدات هستند ولی متأسفانه عده‌ای، متصورند چون برخی از تئاترهای خاص مخاطب ندارد ولی نمایش‌های آزاد پربیننده است، حتما باید نمایش آزاد را بی کیفیت قلمداد کرد. او درباره آسیب‌های رایج در تئاتر آزاد همچنین توضیح داد: در این حوزه باید با آگاهی و دانش ورود کرد و بدون تحصیلات تئاتری و تجربه کاری نمی‌توان در آن موفق بود چراکه اگر بخواهیم تنها به صرف خنداندن دست به اجرای کارهای سخیف بزنیم، نتیجه مطلوب نخواهد بود. در این راستا افرادی که با این انگیزه به تئاتر آزاد ورود می‌کنند، کارشان ماندگار نخواهد بود. به گزارش صبا، کریمی در بخش دیگری از سخنانش با بیان اینکه هر نمایشی مخاطب سنی خاص خود را دارد، بیان کرد: در همه جای دنیا، برخی نمایش‌ها دارای رده سنی است اما ما هنوز یاد نگرفته‌ایم که مطابق رده سنی، بیننده کارهای نمایشی باشیم. برای مثال عده‌ای کودکان را برای دیدن برخی نمایش‌هایی می‌آوردند که مناسب بزرگسالان است. این کاری اشتباه است و ربطی به بد بودن نمایش ندارد.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۰

برگزاری رپرتوار تئاتر در ۲ بخش صحنه‌ای و بیرونی با همکاری شهرداری اصفهان

رئیس دفتر تخصصی هنرهای نمایشی شهرداری اصفهان از برگزاری رپرتوار در دو بخش صحنه‌ای و بیرونی با همکاری معاونت اجتماعی سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان خبر داد. علی دادفر در این باره به ایسنا گفت: برای این رپرتوار بیش از ۷۰۰ اجرای نمایشی برنامه‌ریزی شده است که موضوعاتی از قبیل قیام ۱۵ خرداد، ارتحال امام (ره)، کودکان کار و خیابانی، احتیاط، شهروندی، تغذیه و سالمندی سالم را دربرمی‌گیرد.

رئیس دفتر تخصصی هنرهای نمایشی شهرداری اصفهان با بیان اینکه نمایش‌ها در ۲ بخش صحنه‌ای و بیرونی اجرا خواهند شد، افزود: در رپرتوار یاد شده، از نمایش‌هایی حمایت می‌شود که دارای خلاقیت و نوآوری باشد و تاکنون در جایی اجرا نشده باشند؛ ضمن اینکه منظور از بخش بیرونی، نمایش‌هایی است که خارج از صحنه معمول تئاتر و به صورت خیابانی، محیطی و یا دیگر گونه‌های نمایش اجرا می‌شود و نمایش‌های صحنه‌ای شامل نمایش‌هایی است که روی صحنه تئاتر به اجرا درمی‌آیند.

مدیر تالار هنر در خصوص هدف برگزاری این رپرتوار نیز بیان کرد: در این رپرتوار یکسری سرفصل‌ها در حوزه سلامت و سالمندی و احتیاط و کودکان کار وجود دارد و تلاش ما این است که مباحث یادشده را در قالب تئاتر به مردم آموزش دهیم و تنها به نصب بلبورد در سطح شهر و تولید تیزر و از این دست تبلیغات اکتفا نکنیم، چراکه زمانی که مخاطب به تماشای آن می‌نشیند آن‌ها را به ذهن سپرده و مفاهیم ارائه شده در ضمیر ناخودآگاه او شکل می‌گیرد.

دادفر ادامه داد: شروع اجرای نمایش‌ها از خردادماه سال جاری خواهد بود که تا پایان نیمه دوم سال ادامه خواهد داشت؛ ضمن اینکه اجراهایی که در حوزه نمایش‌های بیرونی باشد در فضای عمومی اجرا شده و مردم نیازی به خرید بلیت ندارند، ولی نمایش‌هایی که در حوزه صحنه‌ای برگزار می‌شود به دو قسمت تقسیم می‌شوند که بعضی از آن‌ها رایگان و بعضی از آن‌ها نیز قابلیت فروش بلیت دارد.

رضا حداد کارگردان تئاتر چشم از جهان فرو بست

رضا حداد کارگردان تئاتر سحرگاه جمعه ۲۹ اردیبهشت در ۵۴ سالگی چشم از جهان فرو بست.

به گزارش مهر، شهرام گیل آبادی رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی کارگردانان تئاتر ایران ضمن تأیید این خبر و گفت: رضا حداد کارگردان خوب و صاحب سبک تئاتر ایران، سحرگاه امروز جمعه در منزل خود دارفانی را وداع گفت. وی افزود: رضا حداد علاوه بر یک کارگردان خوش فکر، در مدیریت هنری هم به تئاتر کمک های کرد و هر چه در توانش بود برای توسعه تئاتر انجام می داد و مضایقه نمی کرد.

گیل آبادی با اشاره به برگزاری شب کارگردانان تئاتر که چندی قبل برگزار شد، گفت: رضا حداد کمک شایانی در برگزاری این مراسم به ما کرد، کما اینکه در تمام برنامه های صنفی همراه ما بود و از تمامی امکاناتش برای توسعه هنر و تئاتر ایران بهره می گرفت.

رئیس انجمن کارگردانان تئاتر در پایان گفت: ما به عنوان صنف کارگردانان آماده هرگونه همراهی با خانواده این هنرمند برای برگزاری مراسم های مربوط به بدرقه و بزرگداشت، هستیم.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۰

در «تالار هنر» روی صحنه است؛ همراهی «سیندرلا» با عموهای فیتیله ای / نگاهی جدید به یک قصه آشنا

نمایش «سیندرلا» به کارگردانی مریم کاظمی با نگاهی جدید به داستان مشهور «سیندرلا» این روزها در تالار هنر میزبان علاقه مندان به تئاتر است.

به گزارش خبرنگار مهر، نمایش «سیندرلا» تازه ترین نمایش مریم کاظمی برای مخاطبان کودک و نوجوان است که اجرای عمومی خود را در تالار هنر آغاز کرده است.

«سیندرلا» یکی از شناخته شده ترین شخصیت های داستانی برای کودکان سراسر دنیا است که بارها سوژه خلق آثار سینمایی، انیمیشن و اجراهای صحنه ای گوناگون قرار گرفته و به دلیل فضای نوستالژیک و درونمایه انسانی داستان همچنان مورد توجه کودکان دیروز و امروز جهان قرار دارد. این نمایش کاری از گروه تئاتر مستقل و نوشته دیوید وود است که نگاه متفاوتی به این شخصیت داستانی و ماجراهای او دارد.

این اثر نمایشی که مریم کاظمی آن را بر اساس ترجمه حسین فدایی حسین کارگردانی کرده نگاهی ملموس به رابطه والدین و فرزندان دارد و از سوی دیگر تاثیر متقابل تربیت و رفتار والدین بر فرزندان را در قالب داستانی آشنا مورد توجه قرار داده است.

در این نمایش هنرمندان شناخته شده تئاتر و تئاتر کودک و نوجوان همچون رضا فیاضی، علی فروتن و حمید گلی (عموهای فیتیله ای)، فرهاد شریفی، مریم کاظمی، مهرداد زمانی، پریسا فلاح زاده، عرفان میداللو، نازنین صفا، نسیم امیر خسرو، نرگس صفامنش، شادی کارآیین، سعید تاجیک، مهدی رمضان زاده، علیرضا عموزاده، سما احمدی ایفای نقش می کنند. یکی از نکات

نمایشنامه سروده شده است.

در خلاصه داستان «سیندرلا» آمده است: «روزی روزگاری دختری بود به نام سیندرلا پادشاه پسرش پادشاه هادی و خواهر خوانده اش بلا و دونا زندگی می کرد. بلا و دونا آنقدر بدرقتار بودند که حتی اسب سورت تمه هم از اونا بدش می اومد. قورباغه ها و مارمولک ها از شون بیزار بودند و البته موش ها شادی و دل خوشی سیندرلا دوتا موش مهربون بودند که به حرف هاش گوش می دادن و سعی می کردن با شیرین کاری خوشحالش کنن. تا اینکه روزی دعوتنامه هایی از طرف قصر پادشاه به خانه آنها رسید. دعوتنامه جشن بالماسکه ای کریسمس و ...»

جالب توجه این نمایش دیدن عموهای فیتیله ای روی صحنه تئاتر است که برای نسل دیروز و امروز خالی از لطف نخواهد بود. همچنین در این نمایش نیز مانند کارهای گذشته مریم کاظمی، دوازده هنرجوی وی نیز حضور دارند که در ۲ گروه ۶ نفره و به صورت یک روز در میان روی صحنه می روند. هنرجو بازیگران این نمایش طاهای بصیری، علی جعفرزاده، آلا خرم هنرنا، نیلوفر دری، صدرا خرسند، باران خزلی، ملیتا عباسی، آتوسا فروزان، فریمه کیهانی تبار، امیرسام مشیری مهر، سید مهدیار موسوی، آریا نوانیه هستند.

اشعار این نمایش توسط مریم کاظمی براساس تم متن

نمایش
«سیندرلا»
به کارگردانی
مریم کاظمی با
نگاهی جدید به
داستان مشهور
«سیندرلا» این
روزها در تالار
هنر میزبان علاقه
مندان به تئاتر
است.

سعید چنگیزیان «هنگامه» می شود

سعید چنگیزیان در تماشاخانه ایرانشهر «هنگامه» را بازی می کند. نمایش «اینجا پنجره‌ای باز مانده است» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی ندا شاه‌رخ‌ی و یاسمن خواجه‌ای از ۲ خرداد ماه در تماشاخانه‌ی ایرانشهر به صحنه می‌رود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی تماشاخانه‌ی ایران‌شهر؛ در نمایش «اینجا پنجره‌ای باز مانده» است سعید چنگیزیان در حضوری متفاوت با ایفای نقش "هنگامه" و مرتضی یونس‌زاده با نقش سعید به روی صحنه خواهند رفت. نمایشنامه‌ی این اثر توسط ندا شاه‌رخ‌ی و یاسمن خواجه‌ای با الهام از منطق الطیر عطار به نگارش درآمده است. این نمایش که سال ۱۳۹۷ در کشور فرانسه و در سالن ماریا کازارس به صحنه رفته بود؛ قصه زنی هنرمند به نام هنگامه است که در قالب نمایشگاهی تجسمی و با الهام از منطق الطیر عطار داستان پر فراز و نشیب خود را روایت می‌کند. «گفتنی است سایر عوامل گروه عبارتند از: نسیم ادبی و مرتضی یونس‌زاده تهیه‌کننده، کاوه عیدی آهنگساز، سجاد طاهری برنامه‌ریز و دستیار کارگردان، امین باقری طراح نور، سجاد طاهری ویدیو مپینگ، حسین مرادی مدیر صحنه، مونا مقدم و مارال پورمندان ویدیو، مونا مقدم طراح اقلام تبلیغاتی، سینا سعیدی و مونا مقدم عکاسان، سارا حدادی مدیر تبلیغات، پارسا گنجی دستیار صحنه و لباس، کاوه عیدی گیتار الکترونیک، سروش نعمت‌اللهی دودوک، و علی رحمانی میکس و مستر.

میثم یوسفی، نویسنده و کارگردان نمایش «جنگ و صلح»:

عدهای بر «موج» سوار و به «اوج» رسیده‌اند

در برمی‌گیرد. بگذارد در اینباره مثالی بزنم. یادم هست دهه شصت که ما کودک بودیم «بینوایان» و چنین آثاری را از تلویزیون می‌دیدیم، پدرها، مادرها، پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها هم ما را همراهی می‌کردند و به دیدن آن آثار می‌نشستند. بر همین اساس است که می‌گویم نمایش «جنگ و صلح» برای خانواده‌هاست.

مضمون اصلی نمایش تان چیست که گستره وسیعی

از مخاطبان را در برمی‌گیرد؟
تلاطم این بوده در اثرم به مفهوم والای عشق بپردازم. دلیل اینکه برخی تصور می‌کنند کار شما در اثر کودک و نوجوان می‌گنجد، شاید فعالیت جدی شما در این عرصه طی سالیان قبل است.

این نظر لطف دوستان است، اما در کارنامه‌ام آثار بزرگسال هم هست و برخی دیگر هم برای رده سنی کودک و نوجوان تولید و اجرا شده‌اند. این را هم بگویم از اینکه برخی «جنگ و صلح» برای رده سنی کودک و نوجوان می‌دانند، اصلاً ناراحت نیستم و واقعا این نگرش را حسن می‌دانم. به نظرم این یکی از مزایای کار من است که مخاطبان هفت ساله تا هفتصد ساله می‌توانند آن را ببینند. منظوری از این توضیحات این است که «جنگ و صلح» را به عنوان نمایشی برای رده سنی کودک و نوجوان معرفی نکنیم.

بر چه اساس نمایش «جنگ و صلح» را برای کودکان هم مناسب می‌دانید.

درست است. اما خب اثر من به لحاظ بصری و شکل اجرایی عناصری دارد که این اتفاق را میسر می‌کند و بر همین اساس می‌توانم بگویم نمایش «جنگ و صلح» برای کودکان هم قابل فهم است. البته منظوری از کودکان، خردسالان نیستند. منظوری از بچه‌های چهارم، پنجم ابتدایی و محصلان مقطع راهنمایی هستند که نوجوان محسوب می‌شوند.

قصه نمایش چه کلیتی دارد؟
قصه را بر اساس نمایشنامه «رومنو زولیت» اثر ویلیام شکسپیر نوشتم و برداشتی آزاد از این اثر داشتم که در پوسته هم قید شده است. در ادامه نمایشنامه را با عنوان «جنگ و صلح» نوشتم که برخی هم در اینباره سوال می‌کنند که این کار به اثر معروف تولستوی ربط دارد؟ در

میثم یوسفی که این روزها نمایش «جنگ و صلح» را در فرهنگسرای نیاوران روی صحنه دارد، ضمن ابراز رضایت از استقبال مخاطبان از اثرش، نسبت به عملکرد وزارت ارشاد و اداره کل هنرهای نمایشی در حمایت از هنرمندان انتقاد کرد. او می‌گوید حتی در بخش تبلیغات هم حمایتی نیست.

به گزارش ایلنا، درست است که وجه اصلی هنر ایجاد سرگرمی است اما این را نباید همه ماجرا تلقی کنیم. «سینما»، «تئاتر»، «موسیقی» و برخی هنرهای تجسمی از این روند مستثنی نیستند؛ اما در میان آنها تئاتر ارتباط عمیق‌تر و مستقیم‌تری با جامعه دارد؛ چراکه اعتقاد پیشینیان بر این است که این هنر عصار زندگی روی صحنه است. برخی هم می‌گویند تئاتر نمونه‌ای کوچک شده از زندگی نیست بلکه خود زندگی است. اما تئاتر نیز صرفاً یک سبک واحد نیست و گونه‌های مختلفی دارد.

به طور مثال تئاتر موزیکال هم یکی از ژانرهای است که تقریباً در همه کشورهایی که تئاتر را جدی می‌گیرند اهمیت دارد. اما در این میان رده‌های سنی و درجه‌بندی مخاطبان هم موضوعاتی هستند که مسئولان و هنرمندان باید به آن توجه داشته باشند. مثلاً اینکه تئاتر نوجوان (و نه رده سنی کودکان و خردسالان) همواره مورد بی‌توجهی قرار گرفته است.

نمایش «جنگ و صلح» به نویسندگی و کارگردانی میثم یوسفی یکی از آثاری است که در سبک تئاتر موزیکال از چهاردهم اردیبهشت‌ماه امسال در سالن خلیج فارس فرهنگسرای نیاوران در حال اجراست و تا دوازدهم خردادماه امسال روی صحنه خواهد بود. ناصر آویژه، بهنام متعارفی، الهام زارعی، قاسم انصاری‌شاد، مهدی رحمتی، حسن تدینی و سعیده ترکشوند بازیگرانی هستند که در آن ایفای نقش می‌کنند.

یوسفی که آثار کودک و نوجوان متعددی در کارنامه دارد، درباره اثر به ایلنا گفت: نمایش «جنگ و صلح» برای رده سنی کودک و نوجوان تولید و ارائه نشده؛ بلکه مخاطبانی از سن هفت سال تا کهنسالی را در برمی‌گیرد.

میثم یوسفی (تویستنده، بازیگر و کارگردان تئاتر) علاوه بر ایفای نقش در چند اثر تصویری، صحنه‌ای و تله‌تئاتر، نمایش‌هایی چون «هفت‌خوان»، «هدیه اسرارآمیز»، «اولین بازی» و «هزل‌گل» را در مقام نویسنده و کارگردان روی صحنه برده است.

ایلنا با وی درباره نمایش «جنگ و صلح» گفتگویی انجام داده که خلاصه‌ای از آن را در زیر می‌خوانید.

کلیت نمایش «جنگ و صلح» درباره چیست؟
برعکس آنچه دوستان در ایران تئاتر خبر رفته‌اند، نمایش «جنگ و صلح» اثری برای رده سنی کودک و نوجوان نیست. از دوستان هم خواستم خبرها را اصلاح کنند چون «جنگ و صلح» واقعا برای رده سنی کودک و نوجوان نیست.

با این حساب «جنگ و صلح» اثری برای مخاطبان بزرگسال است؟

من در واقع این اثر را برای خانواده معرفی کردم؛ به طور واضح‌تر «جنگ و صلح» مخاطبان از هفت سال به بالا را

پاسخ به این دوستان باید بگویم صرفاً از اسم اثر تولستوی استفاده کرده‌ام، چون مفهوم کارم هم همین است.

آیا مضمون اصلی اثر تان را «جنگ» و نقطه مقابل آن «صلح» می‌دانید؟

خیر همانطور که گفتم مضمون اصلی اثر عشق است. اتفاقاً می‌خواهم به واسطه اثر و قصه‌ای که دارد بگویم عشق تا چه حد مقدس است. این عشق می‌تواند عشق یک انسان به انسانی دیگر باشد. مثلاً عشق مادر به فرزند یا عشق پدر به فرزند. این عشق می‌تواند بین یک زن و مرد هم ایجاد شود. عشق در دنیای امروز، بین انسان‌ها و روی کره زمین به فراموشی سپرده شده است.

چه شد که اثر را در قالب «موزیکال» تولید و ارائه کردید؟

اعتقاد دارم که موسیقی تنها زبان بین‌المللی در دنیاست. الگوی موسیقی نیز مثلاً مانند قواعد و تعریف‌های راهنمایی و راهنمایی موزیکال بین‌المللی است و در همه زبان‌ها و کشورها یک معنی دارد. بنا به همین دلایل ما با زبان موسیقی به یک فهم مشترک می‌رسیم و در همین راستاست که دیالوگ‌های مشترک شکل می‌گیرد. بنابراین «جنگ و صلح» را اثری با قابلیت‌های جهانی می‌دانم.

تعاریف و مضامین اثر و وجود مولفه مهمی مانند

موسیقی، به اثر شما ابعادی جهانی می‌بخشد. و اینکه نمایش دیالوگ ندارد و این فضا هم یکی از موضوعاتی است که آن را از حصار جغرافیا و زبان خارج می‌کند.

با این حساب شخصیت‌های اثر چگونه با یکدیگر ارتباط می‌گیرند؟ آیا بار این بخش را هم موسیقی به دوش می‌کشد؟

کاراکترهای من ساز هستند و آوای موسیقی و صدای سازها دیالوگ‌های آنها هستند. به نظرم این ساز بودن کاراکترها یکی از موضوعات جذاب برای مخاطبان است. علی‌یادکندست و مریم اقبالی هم به لحاظ طراحی و اجرای ماسک‌ها بسیار خوب و به زیبایی عمل کردند. کلاً من با بهره‌گیری از فضای تئاتر فیزیکال، بازیگری با ماسک و بهره گرفتن بسیار از موسیقی «جنگ و صلح» را به سرانجام رساندم.

تعریف تان از تئاتر موزیکال چیست؟

موضوع این است هر اثری که در آن موسیقی وجود دارد تئاتر موزیکال نیست. هر گونه و سبکی تعریفی دارد. مثلاً تعریف «اپرا» یا تئاتر موزیکال متفاوت است.

درباره نحوه ساخت و انتخاب قطعات موسیقایی نیز توضیح دهید.

من تفکر و ایده‌هایم را به آهنگساز کار فرید نوایی عزیز انتقال دادم و حالا می‌توان بگویم او در «جنگ و صلح» بهترین اثرش را ساخته است.

از آنجا که در تئاتر موزیکال موسیقی یکی از مهمترین عناصر است، از نحوه تعامل تان با آهنگسازان بگویند.

ارتباط من و فرید نوایی به عنوان آهنگساز بسیار تنگاتنگ بود. انگار دو نفری کار را کارگردانی کرده‌ایم. قطعاً من که موسیقی نداشتم و به فرید می‌گفتم اینجا می‌خواهم تنبک

با فلان ساز دعوای کنند یا مثلاً در صحنه‌ای دیگری می‌خواهم کمانچه و جنگ باهم عاشقانه صحبت کنند یا این حساب باید بگویم در اصل کارگردان دوم نمایش من فرید نوایی بوده است. به هر حال «جنگ و صلح» نمایشی است که همه آن موسیقی است.

بازخورد مخاطبان و هنرمندان را تا به امروز چگونه دیدید؟

نمایش بسیار مورد توجه و استقبال قرار گرفت و از همه اقصای جامعه به تماشای آن آمده‌اند. استان برجسته تئاتر هم به دیدن اثر نشستند. کلاً کامنت‌ها و بازخوردها را مثبت دیدم.

فرهنگسرای نیاوران از مرکز شهر دور است و شاید این موضوع از تعداد مخاطبان شما بکاهد. موافقت می‌کنید؟

بله اتفاقاً یکی از مشکلات فعلی من همین مکان اجراست. به هر حال فرهنگسرای نیاوران برای همه اهالی تهران در دسترس نیست. فرهنگسرای نیاوران در شمالی‌ترین نقطه تهران است و رفت و آمدها و ترافیک شهری را داریم که کار را دشوار می‌کند. مسلماً عزیزی که در منطقه یک ساکن هستند، راحت به سالن می‌آیند اما فاصله طی کردن این مسیر برای دیگران مانند تئاتر شهر یا سالن‌هایی که در مرکز شهر هستند، راحت نیست.

آداه کل هنرهای نمایشی در بخش تبلیغات چقدر با شما همکاری داشت؟

باید بگویم ما الان نه بر مویجیم نه در اوجیم. متأسفانه شاهد هستیم که خیلی‌ها بر موج سوار شده‌اند به «اوج» رسیده‌اند. این دسته از افراد برای آثارشان صدها بیلبورد تبلیغاتی در شهر نصب می‌کنند و ما اینطور نیستیم. مثلاً من اگر بخواهم اثرم را به مخاطبان معرفی کنم آنها شب‌های آخر متوجه اجرا می‌شوند و به سالن می‌آیند، که دلیلش عدم امکانات و تبلیغات معدود است. همانطور که گفتم آنهایی که بر موج سوار هستند، طی این روند به «اوج» می‌رسند و ما چنین نیستیم چون مثالی و مسئولان فرهنگی از ما حمایت نمی‌کنند. انتقاد من نسبت به وزارت ارشاد و اداره کل هنرهای نمایشی است. مبالغ و حمایت‌های مادی این دو نهاد آنقدر ناچیز است و در شأن هنرمندان نیست که هیچ! حتی کفاف هزینه‌های پذیرایی و رفت و آمد گروه‌های هنری هم نمی‌شود. به نظرم نبودشان مفیدتر از بودنشان است.

از فعالیت‌های آینده و آثار جدیدتان بگویند.

من فعلاً مشغول اجرای «جنگ و صلح» هستم و تا آخرین روز س

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

رضا حداد، کارگردان تئاتر، درگذشت

«رضا حداد»، کارگردان تئاتر، صبح دیروز ۲۹ اردیبهشت‌ماه از دنیا رفت. به گزارش ایرنا، انجمن صنفی کارگردانان تئاتر ایران روز جمعه در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «رضا حداد، کارگردان سرشناس تئاتر ایران، روز جمعه ۲۹ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۲ از دنیا رفت.» حداد دانش‌آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری تهران متولد ۱۳۴۸ در آبادیه بود. او فعالیت حرفه‌ای خود را از سال ۱۳۶۵ با کارگردانی تئاتر آغاز کرد. حداد سابقه اجرای متعدد در خارج از کشور و دریافت جوایز بین‌المللی داشت. او به ساخت آثار پست‌مدرن و به استفاده از نمادهای تصویری افزوده به صحنه برای تأثیر بیشتر روی مخاطب معروف است. نمایش‌های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کسی نیست همه داستان‌ها را به یاد آورد» از جمله آثار زنده‌یاد حداد در مقام کارگردانی است.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

خبر

اواسال‌ها مجله «آفتاب» را منتشر کرد که باعث شد بسیاری از دانش‌آموختگان تئاتر در آن قلم بزنند. او همکاری‌های متعددی با انیلا سیانی داشت و محمد چرم‌شیر، نویسنده ثابت کارهایش بود.

رضا حداد، یکی از هنرمندان حامی تئاتر بود که کمک شایانی در تمام برنامه‌های صنفی تئاتر داشت و از تمام امکاناتش برای توسعه هنر و تئاتر ایران بهره می‌گرفت.

فعالیت‌های او بود و نمایش‌های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوسی‌های خنده‌دار برای شب، چند تایی هم برای روزه» از جمله آثارش است که حداد کارگردانی کرده است. او نمایش‌های گوناگونی را هم در کشورهای مختلف از جمله کانادا و کره، روی صحنه برد. رضا حداد به واسطه فعالیت‌هایش در زمینه تبلیغات، جزو کارگردان‌های مستقلی بود که از راه تئاتر کسب درآمد نمی‌کرد.

رضا حداد از کارگردانان با سابقه تئاتر روز جمعه ۲۹ اردیبهشت، در ۵۴ سالگی به دلیل سکنه قلبی در منزلش درگذشت.

رضا حداد، متولد ۱۳۴۸ در آباده و او دانش‌آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری بود که تجربه بازیگری در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی را در سال ۸۹ داشت. سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب از جمله

رضا حداد درگذشت

درگذشت چهره سرشناس و خوش فکر تبلیغات

تئاتر و پرسپولیس عزادار «رضا حداد»

رضا حداد کارگردان تئاتر صبح روز ۲۹ اردیبهشت از دنیا رفت.

احسان حاجی پور - نویسنده و کارگردان تئاتر - با تایید این خبر گفت: رضا حداد متولد ۱۳۴۸ بود. او دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری بود که تجربه بازیگری در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی را در سال ۸۹ داشت. سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب از جمله فعالیت‌های او بود و نمایش‌های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس‌های خنده‌دار برای شب، چندتابی هم برای روز» از جمله آثاری است که کارگردانی کرده است. حاجی پور با بیان اینکه رضا حداد به دلیل سکتة قلبی از منزلش از دنیا رفته است، گفت که هنوز مراسم تشییع و خاکسپاری مشخص نیست.

حداد جزو کارگردانان مستقل این عرصه بود

و به واسطه فعالیت‌هایش در زمینه تبلیغات، جزو کارگردان‌های مستقلی بود که از راه تئاتر کسب درآمد نمی‌کرد.

او سال‌ها مجله «آفتاب» را منتشر کرد که باعث شد بسیاری از دانش‌آموختگان تئاتر در آن قلم بزنند همچنین جزو اولین کارگردان‌هایی

بود که بازیگران سینما همچون مهناز افشار را برای بازی در تئاتر دعوت کرد. وی در طول سال‌های فعالیت خود با بازیگرانی همچون پانته‌آ بهرام، بابک حمیدیان، سیامک انصاری، لیلی رشیدی، برزو ارجمند، شبنم فرشادجو و... همکاری کرده است. او همکاری‌های متعددی با آتیلا پسیانی داشت و محمد چرم‌شیر، نویسنده ثابت کارهایش بود. حداد نمایش‌های گوناگونی را در کشورهای مختلف از جمله کانادا و کره روی صحنه برد. برخی از هنرمندان تئاتر از جمله محمد رحمانیان و مهتاب نصیرپور نیز دوره‌های آموزشی خود را در موسسه او برگزار کرده‌اند. حداد آخرین بار در مراسم بزرگداشت آتیلا پسیانی که دهم اردیبهشت امسال برگزار شد، در یک جمع هنری حضور پیدا کرد.

او بر خلاف پسیانی طرفدار سخت و سخت تیم پرسپولیس بود و در آن مراسم هم به طنز گفت تنها ایراد آتیلا این است که استقلالی است و حالا چند ساعت بعد از قهرمانی تیم پرسپولیس در لیگ برتر، این خوشحالی را به دیار دیگری برد.

درگذشت کارگردان تئاتر بر اثر سکته قلبی

رضا حداد، کارگردان تئاتر صبح روز گذشته ۲۹ اردیبهشت ماه بر اثر سکته قلبی از دنیا رفت.

رضا حداد متولد ۱۳۴۸ دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری بود که تجربه بازیگری در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی را در سال ۸۹ داشت. سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب از جمله فعالیت های او بود و نمایش های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس های خنده دار برای شب، چند تایی هم برای روز» از جمله آثاری است که کارگردانی کرده است. رضا حداد به دلیل سکته قلبی در منزلش از دنیا رفته است.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

رضا حداد نویسنده و کارگردان تئاتر درگذشت

رضا حداد کارگردان تئاتر صبح روز ۲۹ اردیبهشت ماه از دنیا رفت. احسان حاجی پور نویسنده و کارگردان تئاتر با تایید این خبر گفت: ساعاتی قبل این اتفاق افتاده است. رضا حداد متولد ۱۳۴۸ بود. او دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری بود که تجربه بازیگری در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی را در سال ۸۹ داشت. سرپرستی گروه سایه و گروه تیاتر آفتاب از جمله فعالیت های او بود و نمایش های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس های خنده دار برای شب، چند تایی هم برای روز» از جمله آثاری است که کارگردانی کرده است. حاجی پور با بیان اینکه رضا حداد به دلیل سکته قلبی در منزلش از دنیا رفته است، گفت که هنوز اطلاعاتی درباره مراسم تشییع و خاکسپاری مشخص نیست.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

مدیریت تئاتر ایران شهر همه کاری با این اجرا کرد تا دیده نشود

و چند بار از بنده با ۲۸ سال سابقه کار دعوت کردند که اینجا بیا، کار اجرا کن و ما علی رغم همه فشارها کار کردیم و حالا که دیدند کار ممکن است ذره ای مدیریت، میز مدیریت و منصبشان را به خطر بیندازد، شروع به سنگ اندازی کردند. می توانند بگویند بنده به حسین کیانی اجرا دادیم اجرا کرد اما با چه شرایط و کیفیتی؟ متأسفانه الان هم پنهان شدند و نیستند و پاسخگو نیستند و جالب اینکه مساله خودشان و عدم تمديد این کار را که به اجراهای قراردادی آن برسند، گردن شورای نظارت می اندازند؛ شورای نظارت هیچ برنامه ای نداشته که این کار تمديد نشود و ادامه پیدا نکند. من متأسفم برای این مدیریت؛ متأسفم برای این سیستم که محافظه کار است؛ ترسو است؛ دورو است؛ دو رنگ است و فریبکار است. این را با صدای بلند اعلام می کنم.

ساعت ۱۰ شب واقعا زحمت بزرگی برای تماشاگر است که این کار را ببیند؛ باید تایم بهتری اجرا می شد و متأسفانه انواع و اقسام اشکالاتی که مدیریت ایران شهر سر راه این کار پیش آورد و به حق نمی شود گفت ایران شهر؛ باید به اینجا گفت ویران شهر و متأسفانه کاری با این اجرا کرد که دیده نشود. سانسور، دیگر این نیست که بگویند این را بگو، این را نگو؛ این کار از طرف شورای نظارت و ارزشیابی، خیلی دچار سانسور و ممیزی شد؛ ما همه را رعایت کردیم و می بینید که چندان چیزی برای گیر دادن ندارد؛ متأسفانه تماشاخانه ایران شهر، مدیریت فشل و مسئولیت ناشناس ایران شهر کاری کرد که این اثر دیده نشود و این یعنی سانسور پنهان؛ یعنی ممیزی پنهان که متأسفانه مدیران محافظه کار، ترسو و کارنا بلد ما برای این کار اعمال کردند؛ کسی که خودشان دعوت کردند

حسین کیانی در رورانس نمایش کافه کات، تازه ترین و متفاوت ترین اثر در حال اجرای خود، تماشاگران را مخاطب قرار داد تا از سانسور و ممیزی پنهان در تماشاخانه ایران شهر و انواع و اقسام تبعیضات، دو رنگی ها، دو رویی ها و مسئولیت ناشناسی هایی که گریبانگیر تمام مدیریت تئاتر است، پرده بردارد. او گفت: شما روی صحنه تئاتر را می بینید اما پشت صحنه را نمی بینید؛ این کار به دعوت مدیریت غلط و مسئولیت ناشناس تماشاخانه ایران شهر به اینجا آمد. با مشقت تمام و دو ماه فشرده، گروه زحمت کشیدند و کیفیت کار را هم تماشا می کنید؛ قطعاً کار، بالای نود درصد کیفیت دارد اما متأسفانه انواع و اقسام تبعیضات، انواع و اقسام دو رنگی ها، دو رویی ها و مسئولیت ناشناسی هایی که گریبانگیر تمام مدیریت تئاتر ماست، اتفاق افتاد. این کار در تایمی که نباید، اجرا شد؛

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

در «تالار هنر» روی صحنه است

همراهی «سیندرلا» با عموهای فیتله‌ای

حمید گلی (عموهای فیتله‌ای)، فرهاد شریفی، مریم کاظمی، مهرداد زمانی، پرینسا فلاح زاده، عرفان مهدانلو، نازنین صفا، نسیم امیر خسرو، نورگس صفامتش، شادی کارابین، سعید تاجیک، مهدی رمضان زاده، علیرضا عموزاد، سما احمدی ایقایی نقش می‌کنند. یکی از نکات جالب توجه این نمایش دیدن عموهای فیتله‌ای روی صحنه تئاتر است که برای نسل دیروز و امروز خالی از لطف نخواهد بود.

همچنین در این نمایش نیز مانند کارهای گذشته مریم کاظمی، دوازده هنرجوی وی نیز حضور دارند که در ۲ گروه ۶ نفره و به صورت یک روز در میان روی صحنه می‌روند. هنرجویان این نمایش طاهابصیری، علی جعفرزاده، الاخرم هنر نما، نیلوفر دری، صدرا خرسند، باران خزلی، ملینا عباسی، آتوسا فروزان، فریمه کیهانی تبار، امیرسام مشیری مهر، سعید مهدیار موسوی، آریا نوائیه هستند.

اشعار این نمایش توسط مریم کاظمی بر اساس تم متن نمایشنامه سروده شده است.

در خلاصه داستان «سیندرلا» آمده است: «روزی روزگاری دختری بود به نام سیندرلا یا پادشاه پادشاه هاردی و خواهرخوانده‌هاش پلا و دونا زندگی می‌کرد. پلا و دونا اندر بدر فشار بودند که حتی اسب سورتمه هم از او نا بدش می‌آمد. فوراً باغچه‌ها و مارمولک‌ها از شون بیزار بودند و البته موش‌ها شادی و دل خوشی سیندرلا دونا موش مهربون بودند که به حیرت عاقل گوش می‌دادند و سعی می‌کردن با شیرین کاری خوشحالش کنن. تا اینکه روزی دعوتنامه‌هایی از طرف قصر پادشاه به خانه آنها رسید. دعوتنامه جشن بالماسکه‌ای کریمس و...»

این اثر نمایشی تا ۲۰ خرداد ماه ساعت ۱۹:۳۰ در تالار هنر پذیرای علاقه‌مندان به تئاتر است.

این اثر نمایشی که مریم کاظمی آن را بر اساس ترجمه حسین فدایی حسین کارگردانی کرده تگای مملوس به رایله والدین و فرزندان دارد و از نسوی دیگر تاثیر متقابل تربیت و رفتار والدین بر فرزندان را در قالب داستانی آشنا مورد توجه قرار داده است.

در این نمایش هنرمندان شناخته شده تئاتر و تئاتر کودک و نوجوان همچون رضا فیاضی، علی فروتن و

داستانی برای کودکان سراسر دنیا است که بارها سوز و خلق آثار سینمایی، انیمیشن و اجراهای صحنه‌ای گوناگون قرار گرفته و به دلیل فضای نوستالژیک و درونمایه انسانی داستان همچنان مورد توجه کودکان دیروز و امروز جهان قرار دارد. این نمایش کاری از گروه تئاتر مستقل و نوشته دیوید وود است که نگاه متفاوتی به این شخصیت داستانی و ماجراهای او دارد.

نمایش «سیندرلا» به کارگردانی مریم کاظمی با نگاهی جدید به داستان مشهور «سیندرلا» این روزها در تالار هنر میزبان علاقه‌مندان به تئاتر است.

نمایش «سیندرلا» تازه‌ترین نمایش مریم کاظمی برای مخاطبان کودک و نوجوان است که از ۳۰ اردیبهشت ماه اجرای عمومی خود را در تالار هنر آغاز کرده است. «سیندرلا» یکی از شناخته شده ترین شخصیت‌های

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی ایلام خبر داد:

ارسال ۵۳ اثر

به دبیرخانه جشنواره ملی تئاتر خیابانی شریانی

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام از ارسال ۵۳ اثر از ۲۰ استان کشور به دبیرخانه ششمین جشنواره ملی تئاتر خیابانی شریانی خبر داد. علی هوشمند گفت: ۵۳ اثر از ۲۰ استان کشور به دبیرخانه ششمین جشنواره ملی تئاتر خیابانی شریانی ارسال شد که پس از انجام

مرحله بازبینی این تعداد آثار، نه اثر از هفت استان تهران، اصفهان (دو اثر)، خوزستان، کردستان، لرستان، مازندران و ایلام (دو اثر) به بخش پایانی جشنواره راه یافت. وی بایان اینکه سعید خیراللمهی، حیدر رضایی و علی اصغر پورقهرمان اعضای هیئت منتخب ششمین جشنواره ملی تئاتر خیابانی شریانی هستند، تصریح کرد: دو نمایش «وطن و وطن» به کارگردانی مجتبی خلیلی و «سیصد و هفتاد شهروند نمونه» به کارگردانی احمد رادمهر از استان اصفهان، نمایش «شریانی» به کارگردانی بهنام کاوه از استان خوزستان، نمایش «مادران جنگ» به کارگردانی «مختار محمدی» از استان کردستان، نمایش «تنهای تنها» به کارگردانی آدینه رحیم نژاد از استان تهران، دو نمایش «لالایی های ننه ایران» به کارگردانی حسنا قبادی و «نترس آب ها مهربانند» به کارگردانی مالک آبسالان از استان ایلام، نمایش «فرزند ایران» به کارگردانی امیر امینی از استان گیلان و نمایش «جایی همین نزدیکی» به کارگردانی آرش رضایی از استان لرستان نمایش های منتخب راه یافته به این جشنواره هستند. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی ایلام با اشاره به برگزاری ششمین جشنواره ملی تئاتر خیابانی شریانی در روزهای ۳ تا ۵ خردادماه در شهرستان دهلران، تصریح کرد: پاسداشت ارزش های دفاع مقدس، ترویج فرهنگ ایثار و شهادت، معرفی زوایای پید و پنهان دوران دفاع مقدس به نسل جدید و ایجاد انگیزه در هنرمندان برای خلق آثار هنری با موضوع ایثار و شهادت از جمله اهداف این جشنواره است.

رضا حداد درگذشت

رضا حداد، کارگردان تئاتر، صبح روز ۲۹ اردیبهشت در ۵۴ سالگی درگذشت. حداد دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری تهران بود و فعالیت حرفه‌ای‌اش را از سال ۱۳۶۵ با کارگردانی تئاتر آغاز کرد.

او سابقه اجرای متعدد در خارج از کشور و دریافت جوایز بین‌المللی را دارد. او به ساخت آثار پست‌مدرن و به استفاده از المان‌های تصویری افزوده به صحنه برای تأثیر بیشتر روی مخاطب شهرت داشت.

او در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی در سال ۸۹ ایفای نقش کرد. همچنین سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب را بر عهده داشته است. «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم»، «کابوس‌های خنده‌دار برای شب» و «چندتایی هم برای روز» از جمله آثاری است که رضا حداد کارگردانی کرده است.

احسان حاجی‌پور، نویسنده و کارگردان تئاتر، در گفت‌وگو با «ایسنا» با بیان اینکه رضا حداد به دلیل سکته قلبی در منزلش از دنیا رفته است، گفت که هنوز اطلاعاتی درباره مراسم تشییع و خاک‌سپاری مشخص نیست.

برگزاری جشنواره تئاتر ملی مرصاد از مرداد ماه ۱۴۰۳

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمانشاه با اشاره به ضرورت حمایت از جشنواره‌های تئاتر استانی، گفت: جشنواره تئاتر ملی مرصاد سال آینده در سالروز عملیات مرصاد برگزار می‌شود.

علی صفدری در مراسم افتتاحیه سیزدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد که در یادمان شهدای مرصاد برگزار شد، اظهار کرد: به تعبیر مقام معظم رهبری تئاتر یک منبر است

بلکه از منبر هم بالاتر است. وی افزود: وقتی این ظرفیت از لحاظ تبیینی به عرصه‌های ارزشمند ورود می‌کند می‌تواند تأثیر گذاری بیشتری داشته باشد.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمانشاه تصریح کرد: تلاش بر این است که جشنواره ملی مرصاد در سال آینده در سالروز عملیات مرصاد و روز ملی کرمانشاه و با استفاده از اعتبارات ملی و قوت بیشتری برگزار شود. صفدری بیان کرد: داوران جشنواره هر کدام از اساتید حوزه تئاتر و فیلم هستند که موفق به کسب جوایز متعددی شدند و در روز جمعه کارگاه آموزشی به صورت گفتگو محور با حضور این اساتید و هنرمندان حاضر در جشنواره برگزار خواهد شد.

وی ادامه داد: جشنواره ملی تئاتر مرصاد امسال میزبان ۱۴ گروه نمایشی و ۱۲۰ هنرمند از سراسر کشور است.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

رضا حداد

کارگردان تئاتر

چشم از جهان

فرو بست

رضا حداد، کارگردان

تئاتر ایران بامداد

روز گذشته در سن

۵۴ سالگی درگذشت.

شهرام گیل آبادی،

رئیس هیئت مدیره

انجمن صنفی

کارگردانان تئاتر ایران

در گفت و گو با مهر ضمن

تأیید این خبر گفت:

رضا حداد کارگردان

خوب و صاحب سبک

تئاتر ایران، در منزل

خود دارفانی را وداع

گفت. رضا حداد علاوه بر

اینکه یک کارگردان

خوش فکر بود، در

مدیریت هنری هم

به تئاتر کمک کرد و

هر چه در توانش بود

برای توسعه تئاتر

انجام می داد و مضایقه

نمی کرد.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

میزبانی تبریز از شانزدهمین جشنواره تئاتر رضوی

شانزدهمین جشنواره تئاتر رضوی اول تا پنجم خرداد جاری به میزبانی تبریز برگزار می شود و به گفته مسئولان مربوطه همه تمهیدات لازم برای برگزاری هرچه بهتر این رویداد فرهنگی و هنری اتخاذ شده است.

امسال ۱۶ جشنواره ملی رضوی شامل چهار جشنواره شعر، سه جشنواره تئاتر، سه جشنواره هنرهای تجسمی، ۲ جشنواره داستان، ۲ جشنواره آواها و نواها، سرود و جشنواره مطبوعات برگزار می شود که چهار جشنواره در سطح بین المللی است و تبریز همچون سال گذشته میزبان جشنواره تئاتر رضوی است.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی در این باره اظهار کرد: امسال برای سومین سال جشنواره تئاتر رضوی به میزبانی تبریز برگزار می شود و با توجه به رفع محدودیت های کرونایی، با حضور مخاطبان بیشتری برگزار خواهیم کرد.

سیدمحمدحسین بلاغی افزود: فراخوان این دوره از جشنواره در دی سال گذشته اطلاع رسانی شد و در مجموع ۱۴ اثر از هشت استان برای حضور در جشنواره انتخاب شده است.

وی تاکید کرد: توجه به فرهنگ و سیره رضوی و اهل بیت (علیهم السلام) برای انتخاب آثار مورد توجه قرار گرفته است.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰:۰۲

رضا حداد در گذشت

ایسنا: رضا حداد کارگردان تئاتر از دنیا رفت. احسان حاجی پور - نویسنده و کارگردان تئاتر گفت: ساعاتی قبل این اتفاق افتاده است. رضا حداد متولد ۱۳۴۸ بود. او دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری بود که تجربه بازیگری در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی را در سال ۸۹ داشت. سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب از جمله فعالیت های او بود و نمایش های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس های خنده دار برای شب، چندتایی هم برای روز» از جمله آثاری است که کارگردانی کرده است. حاجی پور بابیان اینکه رضا حداد به دلیل سکته قلبی در منزلش از دنیا رفته است، گفت که هنوز اطلاعاتی درباره خاک سپاری نیست.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۰

پایان عجیب حداد

مهم ترین چهره عرصه تبلیغات تلویزیونی به شکلی ناباورانه در گذشت

ناسازگاری های زندگی شخصی اش هم او را در سیر موفقیت تجاری و مالی اش متوقف نداشت. به تدریج و در فراغ بال از بیزینسی که حالا به شکل اتومات در حال پول درآوردن بود به سراغ همان دغدغه های قدیمی خود رفت. کارگردانی تئاتر و تهیه کنندگی تئاتر و حتی تأسیس سالن اختصاصی برای تئاتر. سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب از جمله فعالیت های او بود و نمایش های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس های خنده دار برای شب، چند تایی هم برای روز» از جمله آثاری است که کارگردانی کرده است. در این سال ها یکی دوباری او را دیده بودم. و دورادور ازش خبر داشتم. او نماد موفقیت در بیزینس فرهنگی در ایران بود. یک غول در عرصه تبلیغات. شاید مهم ترین غول. و خب همین ماجرا خبر مرگش را تکان دهنده تر ساخته است. می گویند که سابقه یک حمله قلبی را در سال گذشته داشته و یک عمل جراحی و این طور چیزها. با این حال درگذشت رضا حداد آن هم در ۵۳ سالگی خبر تکان دهنده ای بود. در رحمت خدا.

و کار و پول درآوردن منتقل کرد. باهوش بود و کارش را دقیق انجام می داد و با تکیه بر اندوخته ها و پورسانت های پیاپی مالی از آگهی های شبکه پنج، به همراه رفیقش حبیبی نیا به سرعت به بزرگ ترین غول تبلیغاتی ایران بدل شد. تکیه اش همچنان بر تبلیغات تلویزیونی بود. تن تاک، کرم حلزون و شرکت بایا (و البته ده ها و صدها مورد دیگر) از مهم ترین و عامه پسندترین تبلیغاتی بود که شبکه آفتاب عرضه می کرد. در بین مشتریان این شبکه شما هر چه برند مشهور بود می توانستید پیدا کنید. کاله، مزمز، ایران رادیاتور، امرسان، گلستان، دلپذیر، همراه اول، تلاونگ، سان استار، وین تک، اکتیو، وینانا، دانه وو و... شرکت هایی که زمام تبلیغاتشان را به شبکه آفتاب می سپردند و حداد با استفاده از ارتباطاتش در عرصه سینما و تئاتر، مجموعه ای از بهترین و کارآمدترین سینماگران و برنامه سازان را پای ساخت فیلم های تبلیغاتی و ایده های بکر تبلیغاتی می آورد. ثروتش روز به روز افزایش یافت و به تدریج به یکی از چهره های مهم سرمایه گذاری در دنیای سرگرمی و تئاتر و سینما بدل شد. حتی

رضا حداد از هم دوره ای های ما بود. من فنی می خواندم و حداد در دانشکده هنر و معماری بود اما گروهی از رفقای مشترک موجب سلام و علیک ما شده بودند. در مهمانی های جوانانه و فیلم خانه ملی و جشنواره های فجر. دارم از اوایل دهه هفتاد حرف می زنم. با یکی از همکلاسی هایم از دواج کرده بود و دغدغه اش تئاتر بود و نمایش. اما تصمیم گرفت در عرصه تولید کارهای ارزان فرهنگی و نمایشی دست به تجربه بزند. پس با سه نفر دیگر یک شرکت کوچک جمع و جور تأسیس کردند. سرنواشت وقتی به آنها لبخند زد که تلویزیون تصمیم گرفت آگهی های خود را به بخش خصوصی بسپرد. و این شرکت کوچک در دورنمای چنین اتفاقی تصمیم گرفت به یک شرکت تبلیغاتی بدل شود. رضا حداد و دوستش مازیار حبیبی نیا. در حالیکه هنوز سی سال هم نداشت. در همین سال هاست که شبکه تهران یا همان شبکه پنج برویایی پیدا کرد و کل کارهای تبلیغاتی این شبکه به این شرکت تبلیغاتی محول شد و این ناگهان رضا حداد را از دنیای تئاتر و نمایش به دنیای کسب

تئاتر

رضا حداد در گذشت

رضا حداد، کارگردان مطرح تئاتر صبح دیروز در ۵۴ سالگی از دنیا رفت. این کارگردان که متولد سال ۱۳۴۸ بود صبح جمعه ۲۹ اردیبهشت ماه، به

علت سکته قلبی در منزل در گذشت. رضا حداد، دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری تهران بود و فعالیت حرفه‌ای اش را از سال ۱۳۶۵ با کارگردانی تئاتر آغاز کرد. وی سابقه اجرای متعددی در خارج از کشور و دریافت جوایز بین‌المللی را داشت. رضا حداد، عضو هیأت مؤسس و مدیر عامل هلدینگ «گروه ارتباطی شبکه آفتاب» یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های تبلیغاتی ایران بود و تجربه بازیگری نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی در سال ۱۳۸۹ را در کارنامه خود داشت. از میان آثار او، نمایش‌های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش» و «آمدیم، نبودید، رفتیم» در قالب فیلم تئاتر روانه بازار شده‌اند.

حمایت از تئاتر خصوصی یک ضرورت است

در کشور ما هنر تئاتر به شکل رسمی و فارغ از انواع نمایش سنتی و بومی با کار هنرمندان علاقه مند به این هنر به شکل خصوصی آغاز شد. «تئاتر خصوصی» و سالن های مستقل اجرا با هدف جذب مخاطب و تأمین مالی هزینه گروه و سالن به شکل خصوصی از اواخر دوره ناصری تأسیس و شکل گرفت. بعد از این تاریخ بخصوص در دوران صد ساله اخیر تا به امروز تئاتر خصوصی در ایران با افت و خیز وجود داشته و نکته مهم این جریان ضرورت آن بوده است.

شهرام کرمی

تأسیس کننده و
کارگردان و
مدیر تئاتر

این اصطلاح یعنی «تئاتر خصوصی» در خصوص فعالیت و اجرای نمایش توسط گروه های نمایشی مستقل به کار می رود که توسط فرد یا گروه بدون وابستگی به دولت یا سایر سازمان ها و نهادهای عمومی فعالیت می کنند. در سال ۱۳۳۷ اداره برنامه های نمایشی زیر نظر وزارت فرهنگ و هنر تأسیس شد و بخشی از فعالیت تئاتر ایران زیر نظر این مرکز که اولین تشکیلات رسمی و دولتی تئاتر بود، اداره شد. اما جریان تئاتر خصوصی در این صد سال اخیر همواره وجود داشته و فعال بوده است. تئاتر خصوصی با توجه به اهمیت سرگرمی و با هدف جذب مخاطب مردمی، شکل گرفت. نوع مخاطب و شکل و شیوه تئاتر در دوران ما بسیار تغییر کرده و سالن های خصوصی در تهران و شهرستان ها با تنوع زیاد برای همه گونه مخاطب فعالیت دارند. همچنین تا مدت ها تئاتر خصوصی در ایران با عنوان نمایش های کمدی و سرگرمی که با عنوان کمدی های شبانه شناخته شده فعالیت داشت و این گونه نمایش ها در بیشتر کشورها متداول و مرسوم است. تئاتر خصوصی در نزدیک به دو دهه اخیر به جهت افزایش تعداد هنرمندان فعال و فارغ التحصیلان هنر این رشته که نزدیک ۲۸ هزار نفر در سراسر کشور در این حوزه فعالیت حرفه ای دارند و نیز افزایش مخاطبان و استقبال از هنر نمایش به شکل و فضای جدید رونق گرفته است. با محدودیت سالن و فضا و امکانات موجود، بخصوص ظرفیت بخش دولتی یا نهادهای عمومی که بضاعت لازم را برای فعالیت همه هنرمندان تئاتر و تولید و اجرای نمایش مورد تقاضای مردم در اختیار ندارد، تئاتر خصوصی شکل گرفت. در شهر تهران به شکل میانگین هر شب بیش از صد نمایش در حدود پنجاه سالن اجرا می شود که بیشتر از نیمی از سالن ها متعلق به بخش خصوصی است. باید اذعان داشت، تئاتر خصوصی در هر شکل با یک ضرورت آغاز شد و آنچه وجود دارد فعالیت بخش عمده و قابل توجه هنرمندان تئاتر را شامل می شود. همچنین تئاتر خصوصی به جهت نقش خود در ایجاد فرصت برای اشتغال و تولید هنرمندان و جذب مخاطبان وسیع تر اهمیت زیاد دارد. در شرایط حاضر این اهمیت به معنی بی مسئولیتی در این حوزه نبوده و تئاتر خصوصی فارغ از نظارت نیاز به حمایت دارد. حمایت به معنی ایجاد امکانات بهتر برای هنرمندان و تشویق بخش خصوصی در سرمایه گذاری و تولید است تا از این ظرفیت جهت ارتقای هنر تئاتر استفاده شود. نباید از این ظرفیت و اهمیت غافل شد و در برابر نیاز مخاطب و هنرمندان، تئاتر خصوصی با حمایت بخش دولتی می تواند یک امکان مناسب برای هنر این سرزمین باشد. غفلت و کم توجهی به این حوزه علاوه بر بی اعتمادی هنرمندان، بهره وری از این امکان را دچار مشکلات خاص خواهد کرد.

خبر

رضا حداد کارگردان تئاتر چشم از جهان فرو بست

رضا حداد کارگردان تئاتر سحرگاه جمعه ۲۹ اردیبهشت در منزل خود دارفانی را وداع گفت. به گزارش هنرمند، رضا حداد کارگردان تئاتر ایران بامداد جمعه ۲۹ اردیبهشت ماه، در سن ۵۴ سالگی درگذشت. شهرام گیل آبادی رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی کارگردانان تئاتر ایران، ضمن تأیید این خبر، گفت: رضا حداد کارگردان خوب و صاحب سبک تئاتر ایران، سحرگاه جمعه در منزل خود دارفانی را وداع گفت. وی افزود: رضا حداد علاوه بر یک کارگردان خوش فکر، در مدیریت هنری هم به تئاتر کمک های کرد و هر چه در توانش بود برای توسعه تئاتر انجام می داد و مضایقه نمی کرد. گیل آبادی با اشاره به برگزاری شب کارگردانان تئاتر که چندی قبل برگزار شد، ادامه داد: رضا حداد کمک شایانی در برگزاری این مراسم به ما کرد، کمالینکه در تمام برنامه های صنفی همراه ما بود و از تمام امکاناتش برای توسعه هنر و تئاتر ایران بهره می گرفت. رئیس انجمن کارگردانان تئاتر در پایان اظهار داشت: ما به عنوان صنف کارگردانان آماده هرگونه همراهی با خانواده این هنرمند برای برگزاری مراسم های مربوط به بدرقه و بزرگداشت، هستیم. روزنامه هنرمند درگذشت این هنرمند را به جامعه هنری تسلیت می گوید.

تاریخ انتشار: شنبه ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۱۰۰۰۲

گفتگوی «هنرمند» با «صدرالدین زاهد» کارگردان نمایش «افسانه ببر»

هنرمند باید در جستجوی نور و روشنایی باشد

سعد غوبادیپور، هنرمند اصلی نمایش «افسانه ببر»

صدرالدین زاهد، بازیگر، مترجم و کارگردان تئاتر ایرانی که در دهه چهل خورشیدی کار خود را به عنوان بازیگر تئاتر شروع کرد و سپس دو نمایش پیتز پروک، کارگردان انگلیسی، در جشن هنر شیراز با نام «مارگاست» در زمینه تئاتر مدرن نیز فعالیت کرد، صدرالدین زاهد پس از انقلاب به فرانسه مهاجرت کرد و در دانشگاه سوربن تحصیل کرد و از این دانشگاه فوق لیسانس گرفت، این هنرمند بر اوایل در تئاتر «دراستوره» با نمایش «برصیصا» اسطوره بزرگ در سال ۱۳۸۲ در تئاتر شهر پاریس نمایش و سپس در سال ۱۳۸۳ در تئاتر شهر پاریس نمایش «مارگیت و استاده» را به کارگردانی آنتون شویان بازی کرد و با کارگردانی سسبه نمایش کوتاه از امبارک کولمار، هلن گوتی و استاماتیس کارگالیوس) به صحنه تئاتر «اورت» و «زادین دور» ۱۳۸۶ راه یافت، در همان سال برای «همر» تجربیات تئاتری، «م» نمایش «دانشگاههای کوتاه ایرانی» را کارگردانی و بازی کرد. با صدرالدین زاهد که سه کتاب ترجمه از ادها (افسانه ای در سه پرده) «پوکلی شوار تس» یادداشت‌های روزانه تیرت نامت «واقع» «کاریم» به کارگردانی پیتز پروک و «عشال روستن» افسانه ببر از «دارو و فو» و نمایشنامه «پیتز پروک» کوکوله منصف از «تادوش روزه وچ» را ترجمه کرده است گفتگویی مفصل داشته ایم که با هم می‌خوانیم.

این اجرا چه خونی برای گفتن دارد؟

به اعتقاد من دو مسئله اساسی در درجه اول در این نمایش نام «افسانه ببر» یا با عنوان فرنگی اش «افسانه ماده ببر» از طرف دارو فو نویسنده، مطرح شده است. یکی اینکه دارو فو محل وقوع ماجرا را مکانی قرار داده است که در آن مکان انقلابی دست چپ و کمونیستی به وقوع پیوسته است انقلابی که در راه رهایی از شر جان کای چک و سربازان مزدورشی به وابسته به غرب بودند صورت گرفت. این طغیان و انقلاب به روایت فو با رهیمایی عظیم و طولانی سربازان لشکر چهارم و هفتم و چند واحد از سربازان لشکر هشتم ارتش چین که از طرفداران مائوتسه توکگ بودند، آغاز شد و با سر به نیست شدن بیش از سیلین ها تسلیان به پیروزی مائوتسه توکگ و سرانجام به روی کار آمدن او منتهی شد. خود دارو فو عقاید دست چپ داشت با این حال به سبب نویسنده و هنرمند بودنش فردی آزادی خواه و آزادی طلب بود و هیچ ادبی نداشت از اینکه حتی هم عقیده های خویش را زیر ترمیم انتقادی خود قرار دهد و آنها را به سخره بگیرد. مائوتسه توکگ و رهیمایی انقلابی و طولانی اش با هدف آزادی و استقلال و رفاه چین کسب خورد، ولی بعد از پیروزی و بر آریک قدرت تکیه داد. دیدیم که مثلا به اسم انقلاب فرنگی چه جنایت ها که رخ نداد، فو از انتقاد از همراهان آزادی خواهان که در دیکتاتورهای خودخواه و ظالمی بدل شدند، نه تنها از آنها انتقاد می‌کند، بلکه با قرار دادن هم مسلکان عقیدتی اش در بطن افسانه ای، تعلیلی نمایش را به پوشش و لایه ای طنزآمیز و هجویی انتقادی مزمین می‌کند که به گفته خود او در بافت پیام نمایش را راحتتر و شمرانتر می‌سازد تا اینکه او از این ماجرا مثلا یک تراژدی یا کمه نامه ای نویسنده او حتی برای اینکه باور این ماجرا را در نزد تماشاگران منعطف کند در چندین جای نمایش می‌آورد. هم روایتی از این افسانه را برای اولین بار چهار سال پیش در شانگهای - در هشتاد کیلومتری این شهر یک شیدم زمانی بود که از این دست افسانه ها در چین زیاد نقل می‌شد. «هتل یاقه گویک» محقق چینی بود، ملیتاً از حومه شانگهای - روایتی را که نقل می‌کرد: «بی هیچ تردید - افسانه یک ببر بود» برای که به انتقاد نمره کشیده و چنگ و دندان نشان داد که نگو و تیرس - از بقعه افسانه هم چیزی نفهمیدم» بعد هم در خود متن اسافه می‌کند که «صوت و اهنگی که این روستایی بازیگر از زبان ولایتی خویش در می‌آورد، خود بیان و لفظ او سخت من را تحت تاثیر قرار داده بود این با آنچه که تا به امروز از چنین و اهنگ زبان رایج چینی شنیده بودم، متفاوت بود. صداها بسیار وسیع تر، خشن و زمخت تر، با فرودهای روی یک سلسله صاعهای حلقوی گرفته ویم که من را به یاد نمایش های کفاهی انتقادی روستاییان دره یو و یا نقلی هایی به لجه اعلای کوهستان دره لومبارد می‌رساند، روی هم رفته چیزی بود که به گوشم بالشتا نبوده» به اعتقاد من این گفتارهای درون متنی همه از ابداعات خود دارو فو است و اهمیت ندارد. همانطور که ما ملطحه می‌فرمایید لحن و صوت این نقل چینی برای دارو فو یاد از نمایش های کفاهی انتقادی روستاییان دره یو و نقلی های اعلای کوهستان دره لومبارد بوده است که صد البته من در نسخه فارسی زبان اجرای برای ایرانیان آوا یا ریتم و لحن و اهنگ شاهنامه خواجه یا تمیک نامه تصدیق می‌آید. آنکه به ساختمان اصلی متن دارو فو خدشه ای وارد کنیم. در هنر صورت دارو فو را قرار دادن مکان ماجرا در زمان انقلاب چین و با سبب دادن تخیلی افسانه به نقل روستایی که در چین در مطن ماجرا زندگی کرده است، آزادی هنرمندانه خویش را تضمین نموده است که هر آنچه که ما دلش می‌خواهد رایج به دیکتاتورهای که با شمار استقلال، آزادی، جمهوری به آریک قدرت تکیه زده‌اند، بگویند و در بطن نمایش ادعا کنند «چه این ترتیب بود که ما کمونیسم بر گردان نسخه کلم تر دست چینی روی یاد بگیریم». حرف یا پیام خود دارو فو در این نمایش بر می‌گردد به عشق و علاقه ای که دارو فو به هنر خویش فرنگی اراده و نهادهت فمینیستی اجتماعی نسبت به جامعه زنان دارد که در جامعه ای مرده سالار زندگی می‌کنند، بر می‌گردد. بساز هم در اینجا دارو فو ترجمه می‌دهد که به جای

مختصر به ایرانیان هم وطن شان نیست، زنان روزمره و مرادنی را به گونه ای دیگر سمای می‌دهد در حالی که از زمان اولین اجرای در ایران برخورد با ایرانیان داخل کشور به سبب و علت شرایط زیست اجتماعی، سیاسی و غیره در داخل کشور از هر نظر متفاوت با شرایط زیستی خارج نشین بود. در نتیجه نسخه گشتاری و اجرایی و حتی طراحی نمایش با همه احترام و محفوظ نگه داشتن ساختمان اصلی نمایش نامه دارو فو که حاوی دو اصل بنیادی ضد فاشیستی و فمینیستی (نه در معنای عام آن، که عقده ضد مرد بودن باشد) است. تغییراتی را شامل شد مثلا حضور چتر همر در صحنه ی خواب دیدن و با تاپره قرمز رنگ کمالاً بسته ای که تقریباً تمام نمایش را در آن تاپره بسته اتفاق می افتاد (که متأسفانه این تاپره در خانه نمایش تا عملی نشده) که این تاپره بسته به سبب قرمز بودن و نمود تحمیلی اش در چشم تماشاگران، خواب و ناخواب اثر خاص خویش را در ذهن و روح و روان تماشاگر داشت، خب این تاپرانی بود که شرایط زور آوران به نمایش تحمیل کرده بود و لاجرم نمایش هم با این تأثیرات متکثر نبای خویش را در مقابل تماشاچی می‌گرفت. منن بازیگر همانقدر تحت تأثیر شرایط بودم که تماشاگر که به دیدنم آمده بود. من از قرمز و سیاه می‌گفتم، تحت شرایط زور و هر دو معنای قرمز و سیاه روز می‌دیدیم حالا اگر شما این را تعبیر به گوشه های اجتماعی و لاجرم سیاسی می‌کنید، جواب من این است که هر آنچه می‌کنیم سیاسی است. کالی است که همان تأثیرات صداقت حضور داشته باشیم. انگار نگاه ما، حرکت ما همه از برای سیاسی آکنده خواهد شد.

بعنی موافق اجرای تئاتر در شرایط کنونی ایستند و معتقدند از روش های دیگر باید به حیات آن اذاعه داد. با توجه به شرایطی که مناسب نیست از جمله آن معیزی زده‌اند بیشتر از همیشه حاکم است و هزینه های زیاد - و همگی شرایط را برای اجرا سخت تر و گاهی غیر ممکن می‌کند، آیا می توان امید داشت که کارگردان تئاتر بتواند آنچه آن که در خود است در صحنه حضور داشته باشد؟

در شرایط فعلی به خاطر حرکت اجتماعی بخصوصی که از جانب زنان و جوانان پدید آمده است و این حرکت سبب شکلی (هر چند نه چندان عمیق) در جامعه ایرانی شده است اعتقاد من مردمان ما باید با همه سختی ها و چوب ای چرخ گذاشتن ها، جرأت و جسارت بیشتری را به کار گیرند و تا آنجایی که برایشان امکان بدو است، این شکاف را نمود عینی بیشتری ببندند. می‌دانم شرایط سخت است و هر روز هم سختگیرانه تر می‌شود اما هنرمند در چنین شرایط تیره و تاریک است که باید در جستجوی نور و روشنایی باشد. در این شرایط مبارز معنای حادتری می‌یابد و جستجویش معنای بالتری می‌گیرد.

شما در پیتز پروک تعلیم یافته اید، فکر می‌کنید اگر کارگردان مجبور بود در شرایط کنونی که ما تئاتری را به صحنه ببرد از چه تمهیدی استفاده می‌کرد که نمایشی را به نمایش تئاتر ب

رضا حداد، کارگردان تئاتر درگذشت

رضا حداد، کارگردان تئاتر صبح دیروز جمعه به دلیل ایست قلبی در منزلش در ۵۴ سالگی از دنیا رفت. حداد متولد سال ۱۳۴۸ شمسی و دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر بود و زندگی حرفه‌ای خود را از سال ۱۳۶۵ آغاز کرد و از جمله فعالیت‌های هنری وی سرپرستی گروه سایه و گروه تئاتر آفتاب بوده و نمایش‌های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس‌های خنده‌دار برای شب، چند تایی هم برای روز» از جمله آثاری است که مرحوم رضا حداد آنها را کارگردانی کرده است.

تئاتر

۱۹دی

درگذشت رضا حداد

رضا حداد کارگردان تئاتر صبح روز ۲۹ اردیبهشت ماه از دنیا رفت. احسان حاجی پور - نویسنده و کارگردان تئاتر - با تایید این خبر به ایسنا گفت: ساعاتی قبل این اتفاق افتاده است. رضا حداد متولد ۱۳۴۸ بود.

او دانش آموخته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر و معماری بود که تجربه بازیگری در نمایش «باغ مرگ» به کارگردانی سیامک احصایی را در سال ۸۹ داشت. سرپرستی گروه سایه و گروه تیاتر آفتاب از جمله فعالیت های او بود و نمایش های «مکاشفه در باب یک مهمانی خاموش»، «آمدیم، نبودید، رفتیم» و «کابوس های خنده دار برای شب، چند تایی هم برای روز» از جمله آثاری است که کارگردانی کرده است.

حاجی پور با بیان اینکه رضا حداد به دلیل سکته قلبی در منزلش از دنیا رفته است، گفت که هنوز اطلاعاتی درباره مراسم تشییع و خاکسپاری مشخص نیست.